

PRESSMEDDELANDE nr 38/23

Luxemburg, den 1 mars 2023

Tribunalens domar i målen T-480/20 och T-540/20 | Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics och Jushi Egypt for Fiberglass Industry/kommissionen

En subvention som beviljats av Kina kan tillskrivas Egypten i egenskap av ursprungsland eller exportland för en produkt som omfattas av utjämningsåtgärder

Utjämningsstullar kan påföras företag som är etablerade i Egypten i samarbetszonen för ekonomi och handel mellan Kina och Egypten i Suez, men som subventioneras av Kina

Till följd av ett klagomål som ingavs den 1 april 2019 antog Europeiska kommissionen genomförandeförordning 2020/776 om införande av slutgiltiga utjämningsstullar på import av vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial (nedan kallade glasfibermaterial) med ursprung i Kina och Egypten.¹

Till följd av ett andra klagomål som ingavs den 24 april 2019 antog kommissionen dessutom genomförandeförordning 2020/870 om införande av en slutgiltig utjämningsstull och slutgiltigt uttag av den provisoriska utjämningsstull som införts på import av produkter av ändlösa glasfiberfilament (nedan kallade glasfiberroving) med ursprung i Egypten och om uttag av den slutgiltiga utjämningsstullen på registrerad import av glasfiberroving.² Glasfiberroving utgör den huvudsakliga råvara som används för att producera glasfibermaterial.

Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE (nedan kallat Hengshi) och Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE (nedan kallat Jushi) är två bolag som bildats i enlighet med Egyptens lagstiftning. Bolagen ägs av kinesiska enheter. De tillverkar och exporterar glasfibermaterial till EU. Jushi tillverkar och exporterar dessutom glasfiberroving till EU. Båda bolagen är etablerade i Egypten i samarbetszonen för ekonomi och handel mellan Kina och Egypten i Suez (nedan kallad SETC-zonen). SETC-zonen har inrättats gemensamt av Egypten och Kina i enlighet med deras respektive nationella strategier, det vill säga utvecklingsplanen för Suezkanal-korridoren för Egyptens del och initiativet "One Belt, One Road" (Ett bälte, en väg) (nedan kallat OBOR-initiativet) för Kinas del. OBOR-initiativet gör det möjligt för kinesiska staten att bevilja vissa förmåner, bland annat ekonomiskt stöd, till kinesiska företag etablerade i SETC-zonen.

Hengshi och Jushi (i det följande gemensamt kallade sökandebolagen) ansåg sig ha lidit skada till följd av de utjämningsstullar som kommissionen hade infört och väckte därför talan vid tribunalen om ogiltigförklaring av genomförandeförordning 2020/776. Jushi väckte dessutom en separat talan om ogiltigförklaring av

¹ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/776 av den 12 juni 2020 om införande av slutgiltiga utjämningsstullar på import av vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial med ursprung i Folkrepubliken Kina och Egypten och om ändring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/492 om införande av slutgiltiga antidumpningsstullar beträffande import av vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial med ursprung i Folkrepubliken Kina och Egypten (EUT L 189, 2020, s. 1).

² Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/870 av den 24 juni 2020 om införande av en slutgiltig utjämningsstull och slutgiltigt uttag av den provisoriska utjämningsstull som införts på import av produkter av ändlösa glasfiberfilament med ursprung i Egypten och om uttag av den slutgiltiga utjämningsstullen på registrerad import av produkter av ändlösa glasfiberfilament med ursprung i Egypten (EUT L 201, 2020, s. 10).

genomförandeförordning 2020/870.

Tribunalen ogillar sökandebolagens talan i respektive mål. I domskälen i respektive dom preciserar den på vilka villkor kommissionen kan tillskriva offentliga myndigheter i ursprungslandet eller exportlandet subventioner som beviljats av offentliga myndigheter i ett annat land för att med stöd av antisubventionsgrundförordningen³ kunna införa en utjämningstull på import av den berörda produkten till EU.

Tribunalens bedömning

Till stöd för sin talan i respektive mål har sökandebolagen bland annat åberopat att kommissionen har åsidosatt artikel 3.1 a i antisubventionsgrundförordningen. Enligt den bestämmelsen ska en subvention anses föreligga om ett finansiellt bidrag från de offentliga myndigheterna i ursprungslandet eller exportlandet förekommer. Sökandebolagen har särskilt vänt sig emot kommissionens resonemang i de båda genomförandeförordningarna om att egyptiska staten kan tillskrivas finansiella bidrag som kinesiska offentliga organ lämnat till företag etablerade i SETC-zonen.

Tribunalen underkänner inledningsvis sökandebolagens påstående om att kommissionen gjorde en felaktig rättstillämpning vid tolkningen av begreppet "offentliga myndigheter" i ursprungslandet eller exportlandet, i den mening som avses i artikel 3.1 a i antisubventionsgrundförordningen.

Vad gäller begreppet "offentliga myndigheter" påpekar tribunalen att artikel 2 b i antisubventionsgrundförordningen endast definierar detta begrepp som offentliga organ i ursprungslandet eller exportlandet. Bestämmelsen utesluter emellertid inte att ett ekonomiskt bidrag kan tillskrivas de offentliga myndigheterna i den berörda produktens ursprungsland eller exportland, på grundval av tillgänglig specifik bevisning. Den omständigheten att det enligt antisubventionsgrundförordningen krävs att ett finansiellt bidrag har beviljats av de offentliga myndigheterna "inom ett lands territorium"⁴ innebär dessutom inte att bidraget måste komma direkt från myndigheterna i ursprungslandet eller exportlandet.

Antisubventionsgrundförordningen utesluter således inte att ett finansiellt bidrag som företag etablerade i Egypten beviljats av kinesiska offentliga organ, och inte direkt av egyptiska offentliga myndigheter, kan tillskrivas sistnämnda myndigheter i egenskap av offentliga myndigheter i ursprungslandet eller exportlandet.

Denna bedömning blir än mer relevant när det specifikt gäller sammanhanget kring SETC-zonen, vilken möjliggör för kinesiska staten att direkt erbjuda kinesiska företag etablerade i den zonen att ta del av alla de underlättande åtgärder som finns i OBOR-initiativet. Vid sådana förhållanden finner tribunalen att det inte kan godtas att en ekonomisk och rättslig konstruktion av sådan omfattning som SETC-zonen undantas från antisubventionsgrundförordningens tillämpningsområde.

Tribunalen underkänner därefter sökandebolagens påstående om att kommissionens tolkning av artikel 3.1 a i antisubventionsgrundförordningen strider mot artiklarna 10.7 och 13.1 i förordningen.

Tribunalen påpekar i detta avseende för det första att artikel 10.7 i antisubventionsgrundförordningen, enligt vilken kommissionen, när den mottagit ett klagomål, ska uppmana det berörda ursprungslandet eller exportlandet att inleda samråd i syfte att klargöra situationen, inte utesluter att de offentliga myndigheterna i det landet kan konsulteras om finansiella bidrag som kan tillskrivas dem. Vad beträffar det aktuella fallet konstaterar tribunalen att det framgår av handlingarna i målet att kommissionen faktiskt uppmanade de egyptiska myndigheterna att inleda samråd om frågor som till exempel de förmånliga lån som beviljats av kinesiska enheter.

Vad för det andra gäller artikel 13.1 i förordningen konstaterar tribunalen att den bland annat innebär att

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037 av den 8 juni 2016 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 2016, s. 55).

⁴ Antisubventionsgrundförordningen, skäl 5.

ursprungslandet eller exportlandet kan undanröja eller begränsa subventionen eller vidta andra åtgärder med avseende på dess verkningar och att denna möjlighet gäller även i fall där det finansiella bidraget kan tillskrivas de offentliga myndigheterna i ursprungslandet eller exportlandet. Egyptiska staten hade således möjlighet att avbryta det nära samarbetet med kinesiska staten vad gäller de finansiella bidragen eller att föreslå åtgärder för att begränsa verkningarna av de aktuella subventionerna.

Mot denna bakgrund finner tribunalen att varken artikel 3.1 a i antisubventionsgrundförordningen eller den allmänna systematiken i denna förordning utesluter att ett finansiellt bidrag som beviljats av de offentliga myndigheterna i Kina kan tillskrivas de offentliga myndigheterna i Egypten, i egenskap av ursprungsland eller exportland i ett fall som det aktuella.

I motsats till vad sökandebolagen har gjort gällande anser tribunalen att denna bedömning vinner stöd bland annat i bestämmelserna i artikel 1 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder (nedan kallat SCM-avtalet),⁵ mot bakgrund av vilken antisubventionsgrundförordningen ska tolkas.

Enligt artikel 1.1 a 1) i SCM-avtalet, som artikel 3 i antisubventionsgrundförordningen syftar till att genomföra, avses med subvention ett finansiellt bidrag från offentliga myndigheter eller offentliga organ inom "en" WTO-medlems territorium. Enligt tribunalen utesluter denna formulering således inte möjligheten att ett finansiellt bidrag som beviljas av ett tredjeland kan tillskrivas de offentliga myndigheterna i ursprungslandet eller exportlandet, eftersom det räcker att ett finansiellt bidrag från offentliga myndigheter eller offentliga organ omfattas av "en" WTO-medlems territorium.

Mot denna bakgrund finner tribunalen att kommissionen gjorde en korrekt tolkning av artikel 3.1 a i antisubventionsgrundförordningen och att sökandebolagens talan i respektive mål således inte kan vinna bifall på denna grund. Tribunalen finner att talan i respektive mål inte heller kan vinna bifall på någon av de övriga grunder som åberopats av sökandebolagen och ogillar följaktligen talan i dess helhet i nämnda mål.

PÅPEKANDE: Syftet med talan om ogiltigförklaring är att rättsakter som har antagits av unionens institutioner och som strider mot unionsrätten ska ogiltigförklaras. Medlemsstaterna, de europeiska institutionerna och de enskilda får, på vissa villkor, väcka talan om ogiltigförklaring vid domstolen eller tribunalen. Om talan är välgrundad ska rättsakten ogiltigförklaras. Den berörda institutionen måste fylla det rättsliga tomrum som kan uppkomma till följd av att rättsakten ogiltigförklaras.

PÅPEKANDE: Tribunalens avgörande kan överklagas till domstolen inom två månader och tio dagar från delgivningen. Överklagandet kan endast avse rättsfrågor.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för tribunalen.

Domarna ([T-480/20](#) och [T-540/20](#)) i fulltext publiceras på webbplatsen CURIA dagen för avkunnandet.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Håll dig uppdaterad!

⁵ Avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder (EGT L 336, 1994, s. 156), som återfinns i bilaga 1 A till Avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO) (EGT L 336, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 38, s. 3), undertecknat i Marrakech den 15 april 1994.